

Турли муносабатларга оид зикрлар (давоми)



14:07 / 18.12.2018 3425

هللا ىل صه هللا لؤس رناك : لاقه هي بآن ع ، ىزب أنب ن م ح ر ل ل ا دب ع ن ب هللا دب ع ن ع
ن ى د و ء ص ا ل خ ا ل ا ة م ل ك و ء م ا ل س ا ل ا ة ر ط ف ى ل ع ا ن ح ب ص ا : ل ا ق ح ب ص ا ا ذ ا م ل س و ه ى ل ع
ن ا ك ا م و ا م ل س م ا ف ى ن ح م ى ه ا ر ب ا ن ى ب ا ة ل م و ، م ل س و ه ى ل ع هللا ى ل ص د م ح م ا ن ى ب ن
د م ح ا ه ا و ر . « ن ى ك ر ش م ل ا ن م

Абдуллоҳ ибн Абдурраҳмон ибн Абзодан, у отасидан ривоят қилади:

«Расулulloҳ соллalloҳу алайҳи васаллам қачон тонг оттирсалар,
«Асбахнаа ъала фитротил Ислаами ва калиматил ихлааси ва дийни
Набиййнаа Муҳаммадин соллalloҳу алайҳи васаллама ва миллати
абийнаа Иброҳима ҳанийфан муслиман ва маа каана минал мушрикийн»,
дер эдилар».

Аҳмад ривоят қилган.

Дуонинг маъноси: «Ислом фитратида, ихлос калимаси, Набийимиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи васалламнинг динида ва мушриклардан бўлмаган, бошқа динларга оғмаган муслим отамиз Иброҳимнинг миллатида тонг оттирдик».

Сўнг қуйидаги ривоятда келган дуони ўқийди:

لَوْ قِيَّ مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لِي لَصَدِّ لِي لَوْلَا لِي وَسَرَّ نَاكَ: لَأَقُوهُ نَعْلُ لِي لِي صَرَّةَ رِيَّ رِيَّ بَأَنْ
يَشَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي نُدَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَزِمُ أَمَّ مَصَعًا وَهُ يَدِّي لِي نِي دِي لِي لِي صَأْ أَمَّ لِي لِي
لَعَلَّ أَوْ رِيَّ خَلِّ لِي فَيَلِّ دَايَزَةَ آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَدَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ
مَلَسُ مَّ هَاوَرُ. رَشَّ لِي لِي نَمَّ لِي لِي عَارَتُ وَ مَلَّ

Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам: «Аллоҳумма! Аслиҳ лии дийнияллазии ҳува исмату амрии ва аслиҳ лии дунйаая аллатии фиихаа маъаашии, ва аслиҳ лии аахиратии аллатии фиихаа маъаади, важъалил ҳайаата зийаадатан лии фии кулли хойрин, важъалил мавта роҳатан лии мин кулли шаррин», дер эдилар».

Муслим ривоят қилган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Менга ишимнинг боши бўлган динимни ислоҳ қилгин. Менга унда маошим бўлган дунёимни ислоҳ қилгин. Менга унда қайтар жойим бўлган охиратимни ислоҳ қилгин. Менга ҳаётни ҳар бир яхшиликда зиёда қилгин. Менга ўлимни ҳар бир ёмонликдан роҳат қилгин».

Сўнгра қуйидаги ривоятда келган дуони ўқийди.

قَرَّتْ حَادِقٌ أَدْرَدَلْ أَبَا أَيَّ: لَأَقُوهُ نَعْلُ لِي لِي صَرَّةَ رِيَّ رِيَّ بَأَنْ
لِي وَسَرَّ نَمَّ نُهُتْ عَمَّ سَدِّ مَلَّ لِي لِي لَعَلَّ لِي لِي وَسَرَّ نَمَّ نُهُتْ عَمَّ سَدِّ مَلَّ لِي لِي
يَسْمُ مِي يَّ حَ عِبَّ يَّ صُمَّ هُ صُتْ مَلَّ وَرَاهَنَ لَوَّ أَوَّ لَقُوهُ نَمَّ، مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ لِي لِي
أَلَّ لَعَلَّ أَلَّ، يَّ بَرَّتْ أَمَّ لِي لِي لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَشَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَدَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي
مَلَّ أَسَّ يَّ مَلَّ أَمَّ وَ نَاكَ هَلَّ لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَشَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَدَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي
رِيَّ دَقَّ عِيَّ شَّ لِي لِي عَلَّ لِي لِي نَمَّ لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَشَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَدَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي
لِي لِي رَشَّ نَمَّ وَيَسْفَنَ رَشَّ نَمَّ لِي لِي نَمَّ لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَشَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَدَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي
يَّ نَسَّ لِي لِي نَبَّ هَاوَرُ. مَيَّ قَتَّ سُمَّ طَارِصُ يَّ لَعَلَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَشَّ لِي لِي صَأْ أَوْ، يَدَاعِمَ أَيْ فَيَتَلَّى آيَاتِي لَعَلَّ لِي لِي

Талқ ибн Ҳабибдан ривоят қилинади:

«Бир киши Абу Дардонинг ҳузурига келиб:

«Эй Абу Дардо, уйинг куйиб кетди», деди.

(Абу Дардо деди:)

«Куйгани йўқ. Мен Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан эшитган гапга кўра, Аллоҳ бундай қилмаган бўлиши керак. У зот шундай дедилар: «Бир калималар бор, уларни ким наҳорнинг аввалида айтса, кеч киргунича унга мусибат етмас, ким уларни наҳорнинг охирида айтса, унга тонг отгунича мусибат етмас: «Аллоҳумма! Анта Роббии. Лаа илааҳа иллаа анта, ʔалайка таваккалту, ва анта Роббул ʔаршил ʔазийм. Маа шаа Аллоҳу каана ва маа лам яша лам якун. Ва лаа ҳавла ва лаа қуввата иллаа биллаҳил ʔалиййил ʔазийм. Аъламу анналлоҳа ʔалаа кулли шайъин қодиир ва анналлоҳа аҳаато би кулли шайъин ʔилман. Аллоҳумма! Иннии аъузузу бика мин шарри нафсии ва мин шарри кулли дааббатин, анта аахизун би наасиятиҳаа. Инна Роббии ʔалаа сиротим мустақийм».

Ибн Сунний ривоят қилган.

Дуонинг маъноси: «Аллоҳим! Сен Роббимсан. Сендан ўзга илоҳ йўқ. Сенга таваккул қилдим. Ва Сен улуғ Аршнинг Роббисан. Аллоҳ нимани хоҳласа бўлади, нимани хоҳламаса бўлмайди. Алий ва Азийм Аллоҳдан бошқанинг қудрати ҳам, қуввати ҳам йўқ. Биламанки, албатта, Аллоҳ ҳар бир нарсага қодирдир ва Аллоҳ барча нарсани илми ила ихота қилгандир. Аллоҳим! Албатта, мен Сендан ўз нафсим ёмонлигидан ва Сен пешонасидан тутган ҳар бир жониворнинг ёмонлигидан паноҳ тилайман. Албатта, Роббим сиротул мустақиймдадир».

Ушбу дуо ва зикрларнинг ҳар бири инсоннинг кундалик ҳаёти бахтли ва саодатли бўлиши учун қанчалар зарур эканини алоҳида таъкидлаб айтиб ўтиришга ҳожат бўлмаса керак. Уларда бир кунда банда учун керакли бўлган барча яхшиликларни тилаш ва банда паноҳ тилаши лозим бўлган барча ёмонликлардан паноҳ сўраш бор. Уларни ёдлаб, йўлга қўйиб, адо этиб юрган инсон ҳар куни ана шундай бахт соҳиби бўлиши шубҳасиз.

Сўнг иложи бўлса, Йасийн сурасини ўқиб, қуёш чиққунича кутади.

Имом Нававийнинг айтишича, зикр учун энг афзал вақт Бомдод намозидан кейинги вақт бўлиб, бу вақтда фаришталар ҳозир бўладилар.

Шунинг учун ҳам Имом Молик:

«Бомдод намозидан то қуёш чиққунича гапириш ва ухлаш макруҳдир»,
деганлар.

“Нақшбандия: вазифалар, зикрлар” китобидан